

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: E. B., narozená X,
bytem X,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
odbor dopravy a silničního hospodářství, IČ 70890366,
se sídlem Škroupova 18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 27.9.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.9.2022 č.j. PK-DSH/9485/22,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 27.9.2022 doručenou soudu téhož dne datovou schránkou se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21.9.2022 č.j. PK-DSH/9485/22, jehož kopie byla připojena.
2. V žalobě žalobkyně zejména namítala, že žalovaný buď prozkoumal důkazy ve spisu velmi nedbale, nebo záměrně v rozhodnutí bagatelizuje její věcné argumenty včetně fotodokumentace. Kdyby žalovaný řádně prozkoumal důkazy, došel by k závěru, že

rozhodnutí vydané Magistrátem města Plzně, Odborem správních činností, oddělení dopravních přestupků, není správné, a toto rozhodnutí by nepotvrdil a odvolání nezamítl. Také bylo uvedeno, že orgán zodpovědný za umísťování dopravních značek si musí být již delší dobu vědom, že předmětná dopravní značka je umístěna špatně, protože v minulosti již minimálně jednou změnil její natočení vůči ulici Anglické nábřeží. Dokazují to fotografie na Google Street View z června 2017 a července 2019, kde je dopravní značka natočena tak, že je dobře viditelná při odbočování vpravo z ulice Anglické nábřeží, ale oproti tomu není dobře viditelná při odbočování vlevo z ulice Anglické nábřeží. I přes to zodpovědný orgán neposkytl další kroky k tomu, aby dopravní značení na daném místě umístil správně a to tak, aby bylo dobře viditelné a čitelné z obou směrů a z dostatečné vzdálenosti. Rovněž byla uvedena citace z „Technických podmínek 65 - Zásady pro dopravní značení na pozemních komunikacích“ vydaných Ministerstvem dopravy odborem pozemních komunikací a účinných od 1.8.2013, bod 7.4 - Viditelnost: „Značky a dopravní zařízení musí být těmi účastníky provozu, pro které jsou určeny, viditelné z dostatečné vzdálenosti. Pro řidiče je to viditelnost mimo obec nejméně ze vzdálenosti 100m, v obci nejméně ze vzdálenosti 50m. Značky a dopravní zařízení nesmí být překrývány jinými předměty (větve stromů, keře, sloupy, reklamní zařízení, apod.).“ Dle žalobkyně byly minimálně dva body v tomto případě porušeny a to konkrétně: předmětná dopravní značka není viditelná ze vzdálenosti 50m a předmětnou dopravní značku v takovém směru jízdy, kdy se do ulice Šafaříkovy sady odbočuje z ulice Anglické nábřeží vpravo, překrývá sloup, jak žalobkyně poukázala již na fotografiích uložených jako důkaz ve spisu. Namítala také, že v rozhodnutí žalovaný zmínil, že odbočovala vlevo, což není pravda, protože odbočovala z ulice Anglické nábřeží vpravo do ulice Šafaříkovy sady. Závěrem žalobkyně požadovala rozsudkem zrušit rozhodnutí žalovaného ze dne 21.9.2022 a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému, současně požadovala i náhradu nákladů bez specifikace.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 21.9.2022 č.j. PK-DSH/9485/22** žalovaný podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), zamítl odvolání žalobkyně zastoupené panem M. J. a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků (dále jen **Magistrát** či **správní orgán I. stupně**) č. j. MMP/248166/22 ze dne 21.7.2022, kterým byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.1.2022 (dále jen **zákon o provozu na pozemních komunikacích**) v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona, za což jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 1.500,- Kč a zároveň jí byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1000,- Kč.
4. **V odůvodnění rozhodnutí ze dne 21.9.2022** bylo žalovaným mimo jiné uvedeno, že ze spisové dokumentace předložené mu s včasným odvoláním žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu ze dne 21.7.2022 vyplývá, že dne 18.1.2022 v době nejméně od 9:22 hod. do 9:33 hod. žalobkyně jako řidička motorového vozidla tov. zn. VW, RZ: X, neoprávněně stála s tímto vozidlem v Plzni, na vozovce pozemní komunikace ulice Pallova, nejbližší domu č. 12, po pravé straně ve směru jízdy k ul. Pražská, v úseku platnosti dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyznačenou dopravní značkou B29 „Zákaz stání“. Dále bylo uvedeno, že dne 10.2.2022 bylo Magistrátu doručeno oznámení přestupku spolu s příslušnou spisovou dokumentací. Vzhledem k tomu, že totožnost řidiče nebyla z oznámení přestupku známa, vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni jako provozovatelku vozidla k uhrazení určené částky dle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích,

nebo sdělení údajů o totožnosti řidiče. Žalobkyně podáním ze dne 24.3.2022 sdělila, že v uvedeném místě s vozidlem stála ona, nevšimla si však žádné značky, kterou by porušila, a prosí o sdělení, kde značka stojí. Správní orgán jí tuto informaci poskytl a následně vydal příkaz ze dne 25.4.2022, kterým vůči žalobkyni jako řidičce zahájil řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) uvedeného zákona. Vzhledem k tomu, že si žalobkyně podala proti příkazu odpor, pokračoval správní orgán v řízení a předvolal ji k ústnímu jednání na den 15.6.2022. K ústnímu jednání se dostavil zmocněnec žalobkyně (plná moc udělena do protokolu o ÚJ) spolu s žalobkyní a namítali, že značka, která je na křižovatce Anglické nábřeží x Šafaříkovy sady není pro řidiče přijíždějící ulicí Anglické nábřeží ve směru od ulice Tyršova dostatečně viditelná, přičemž doložili fotodokumentaci předmětné značky ze směru jízdy žalobkyně. Správní orgán I. stupně následně dne 21.7.2022 vydal napadené rozhodnutí. V odvolání proti rozhodnutí ze dne 21.7.2022 žalobkyně zejména namítala nesprávné umístění dopravní značky a také citovala vyhlášku č. 294/2015 Sb. a to konkrétně § 2 odst. 1 „*Svislé dopravní značky se umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné.*“ Dle žalobkyně správní orgán nemůže po řidiči, který přijíždí v ranní špičce požadovat, aby se (při) odbočování skláněl hlavu směrem k palubní desce a vytáčel hlavu doprava tak, aby si značku umístěnou v křižovatce pod negativním úhlem prohlédl, obzvláště v případě, kdy ve vzdálenosti 14 m od oblouku předmětné křižovatky již začínají šikmá parkovací místa, ze kterých ostatní účastníci silničního provozu běžně vycouvávají směrem k předmětné křižovatce. Navíc ranní provoz v tomto místě není slabý a řidič musí sledovat kromě vozidel také různé, zde naprosto běžné, prostředky mikromobility jako jsou např. elektrické koloběžky. Podle žalobkyně místo vytrvalého vymáhání peněz do městské kasy na řidičce, která několik let nespáchala žádný dopravní přestupek, by správní orgán měl využít informace získané v tomto správním řízení k tomu, aby vyvinul alespoň minimální snahu o zlepšení dopravního značení na území města. Závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí, a aby odvolací správní orgán řízení o přestupku zastavil.

Žalovaný jako odvolací orgán neshledal odvolání důvodným a ztotožnil se s hodnocením správního orgánu I. stupně v tom, že žalobkyně měla a mohla předmětnou dopravní značku vidět. Byť si lze nepochybně představit pro řidiče odbočujícího z ulice Anglické nábřeží vpravo do Šafaříkových sadů příznivější nastavení dopravní značky, je nutné konstatovat, že dopravní značka je pro řidiče i tak viditelná. Nastavení dopravní značky vůči vozovce pod jiným úhlem ostatně není možné, neboť v případě, že by značka byla nastavena v příznivějším úhlu pro řidiče odbočující z ul. Anglické nábřeží vpravo, nebyla by pro změnu viditelná pro řidiče odbočující do Šafaříkových sadů z opačného směru jízdy z ulice Anglické nábřeží vlevo. Uvedená dopravní značka přitom nemůže být umístěna čelně k ulici Anglické nábřeží (ve směru jízdy žalobkyně), neboť neupravuje provoz na této ulici, ale na ulici Šafaříkovy sady, resp. v zóně za touto značkou se nacházející, do níž však ulice Anglické nábřeží nenáleží. Předmětnou „zónovou“ dopravní značku by nebylo možno umístit ani dále v ulici Šafaříkovy sady, neboť je na ní mj. zobrazena značka B 4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů.“ Nákladní automobil, který by v křižovatce odbočil vpravo, by pak musel couvat zpět do křižovatky, což by bylo z hlediska bezpečnosti silničního provozu mimořádně nežádoucí. Předmětná dopravní značka se v souladu s § 2 odst. 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb. nachází při pravém okraji vozovky, navíc v blízkosti křižovatky, kde lze dopravní značky upravující pravidla silničního provozu v daném úseku ulice očekávat. Bývá totiž obvyklé, že se různé zákazové a příkazové značky umísťují na začátku ulice. I této skutečnosti tedy měla žalobkyně přizpůsobit své jednání. Úhel, který svírá dopravní značka

s vozovkou, byť není z výše uvedených objektivních důvodů zcela optimální, není takový, aby činil značku nečitelnou či přehlédnutelnou. Spekulace žalobkyně o tom, že správní orgán I. stupně požaduje, aby řidiči respektovali i značky, které jsou od nich odvráceny o 180 stupňů, tedy nejsou případné, neboť o takový případ se v nyní projednávané věci nejedná (jak již bylo řečeno, značka neupravuje provoz na ul. Anglické nábřeží, nýbrž v ul. Šafaříkovy sady, vůči jejíž ose se nachází téměř kolmo, resp. v zóně za ní se nacházející). Pokud žalobkyně nebyla při rychlosti, kterou jela, schopna pokyn dopravní značky zaznamenat, měla zpomalit. Ostatně v dané křižovatce s ohledem na její stavebně technické řešení ani nelze jet rychle. Žalobkyně odbočovala z hlavní pozemní komunikace vlevo (*správně vpravo*), nemusela tedy dávat přednost protijedoucím vozidlům, vozidlům jedoucím z vedlejší pozemní komunikace, ani sledovat ve zpětném zrcátku provoz za sebou. V dané křižovatce se nenachází přechod pro chodce, nemusela tedy dávat přednost ani přecházejícím chodcům. Rovněž argumentace tím, že se cca 14 m za značkou nacházejí parkovací místa, z nichž vyjíždějí vozidla, není důvodná, neboť vozidla vyjíždějící z parkovacích míst na pozemní komunikaci musí dát přednost vozidlům jedoucím po pozemní komunikaci. Tyto parkovací místa se nadto nacházejí až za dopravní značkou. Odvolací správní orgán proto neshledal žádnou okolnost, která by žalobkyni bránila v tom, aby věnovala zvýšenou pozornost předmětné dopravní značce. Situování předmětné dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyznačenou dopravní značkou B29 „Zákaz stání“ klade na pozornost řidiče mírně zvýšené nároky, nikoliv však do té míry, aby řidiči bylo znemožněno tuto dopravní značku respektovat. Pokud tedy žalobkyně uvedenou dopravní značku přehlédla, a proto ji nerespektovala, jednala ve formě nevědomé nedbalosti, neboť nevěděla, že stojí v zóně zákazu zastavení, kdyby však v předmětné křižovatce náležitě sledovala prostor napravo od vozovky, kde bývají v souladu s vyhláškou běžně umístěvány dopravní značky, o této skutečnosti by věděla. Zároveň platí, že správní orgán I. stupně zavinění ve formě nevědomé nedbalosti dostatečně zohlednil při ukládání sankce pokuty, kterou uložil na samé spodní hranici trestní sazby. Závěrem žalovaný uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu, přičemž neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně, které by zakládalo věcnou nesprávnost či nezákonnost napadeného rozhodnutí, proto podané odvolání jako nedůvodné zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

5. **Žalovaný dne 27.10.2022** ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že dle jeho názoru námitky žalobkyně nenasvědčují tomu, že by byla žaloba důvodná a připustil, že umístění dopravní značky v předmětném místě je určitým kompromisem daným stavebně technickým řešením odbočky z ul. Anglické nábřeží do ul. Šafaříkovy sady vynuceným tvarem koryta řeky, okolní zástavbou a parkem. Nicméně má za to, že pro žalobkyni byla dopravní značka dostatečně viditelná, neboť jednak se nejedná o úsek vozovky, do nějž lze najíždět rychle, jednak byla dopravní značka umístěna na začátku ulice, tj. v místech, kde bývá dopravní značení obvykle umístěváno a kde její řidiči mají očekávat. Jak uvedl žalovaný již v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, při odbočování vpravo nemusí řidič dávat přednost protijedoucím vozidlům ani sledovat provoz za sebou, nejednalo se tedy o složitou dopravní situaci, která by odváděla pozornost žalobkyně od sledování prostoru napravo, kde bývají umístěvány dopravní značky. Dále bylo uvedeno s ohledem na odkaz žalobkyně na technické podmínky s tím, že viditelnost dopravní značky v obci musí být pro řidiče vždy nejméně 50 m, pak je nutné konstatovat, že pokud by takovéto pravidlo musela splňovat každá dopravní značka, která se nachází v zastavěné oblasti za křižovatkou, musely by být dopravní značky umístěvány právě nejdříve až 50 m za křižovatkou, což je závěr absurdní, neboť v takovém případě by 50 m za křižovatkou nebylo možno stanovit žádnou místní

úpravu provozu na pozemních komunikacích (např. zákaz zastavení), neboť by značka umístěná za křižovatkou ve vzdálenosti kratší než 50 m byla vždy pro řidiče příjezdějícího z některého z kolmých ramen křižovatky viditelná právě a jen na tuto kratší vzdálenost. Toto pravidlo tudíž lze z logiky věci uplatnit pouze pro přímý směr jízdy, nikoliv vůči značkám upravujícím provoz za křižovatkou (v prostoru za odbočkou), které řidič, který odbočuje na křižovatce, jejíž ramena jsou vůči sobě cca kolmá, z povahy věci nikdy nemůže na 50 m vidět. V předmětném případě pak je dopravní značka zastíněna sloupem trolejového vedení pouze v jednom konkrétním úhlu. V momentě, kdy řidič odbočuje do Šafaříkových sadů ve výhledu na značku, umístěnou přibližně kolmo ke směru jízdy, nic nebrání. Přitom je třeba vzít v úvahu, že s ohledem na stavebně technické řešení křižovatky reálně nelze do Šafaříkových sadů odbočovat rychlostí vyšší než 20 km/hod., což poskytuje odbočujícímu řidiči dostatečný časový prostor k tomu, aby si zkontroloval, zda při pravém okraji vozovky není umístěna dopravní značka. Závěrem žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i na prvoinstanční rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Vyjádřen byl i souhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání.

6. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 21.9.2022 i ve vyjádření k žalobě ze dne 27.10.2022 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky z datové schránky bylo napadené rozhodnutí ze dne 21.9.2022 vypravené dne 22.9.2022 zástupci žalobkyně (M. J.) doručeno dne 24.9.2022.
7. **Žalobkyně dne 10.11.2022** v podání pouze uvedla, že nesouhlasí s rozhodnutím bez jednání.
8. **U ústního jednání konaného dne 1.6.2023** žalobkyně setrvala na podané žalobě a k dotazům uvedla, že pracuje v Plzni v Dřevěné ulici, každý pracovní den jezdí do práce autem a v podstatě se dá říci, že zná situaci v centru města. Do práce ale zpravidla jezdila jinou cestou, a to kolem obchodního centra Plaza, odbočila do Jízdecké ulice a v prostoru kolem parkovacího domu Rychtářka se dostala k náměstí Republiky a zpravidla tam se jí podařilo zaparkovat. Cestou, kterou jela dne 18.1.2022, jela buďto poprvé nebo teprve po několikáté, ale vůbec nezaregistrovala, že by tam byla předmětná dopravní značka s omezením zastavení, od té doby je samozřejmě poučena a hlídá si místo, kde s vozidlem zaparkuje. *Závěrem žalobkyně uvedla, že podala žalobu nejen kvůli sobě, protože si myslí, že ta značka by měla být umístěna lépe, aby se předešlo dalšímu nedorozumění. Běžně denně stojí spousta aut v Pallově ulici a myslí si, že by to mělo být lépe označeno, což určitě lze; ten sloup je tam nešťastně umístěn před tou značkou. Zástupce žalovaného uvedl, že jejich stanovisko se nezměnilo a závěrem navrhl zamítnutí žaloby, jelikož má za to, že není důvodná s odkazem na vyjádření k žalobě a odůvodnění napadeného rozhodnutí; dále uvedl, že pro případ úspěchu ve věci nepožaduje náhradu nákladů řízení, neboť mu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.*
9. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21.9.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná. V této věci je spor toliko o tom, zda byla předmětná dopravní značka na začátku ulice Šafaříkovy sady po odbočení vpravo z ulice Anglické nábřeží umístěna tak, aby byla pro řidiče dostatečně viditelná.
10. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou

nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

11. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona (tj. PROVOZ NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH) .
12. Dle § 125c odst. 5 písm. g) uvedeného zákona za přestupek se uloží pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. k).
13. Podle § 4 písm. c) téhož zákona při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
14. VYHLÁŠKA č. 294/2015 Sb. ze dne 27. října 2015, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, stanoví v § 2 odst. 1 a 2:
(1) Svislé dopravní značky se umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné.
(2) Svislé dopravní značky se umísťují při pravém okraji pozemní komunikace nebo nad vozovkou; pro zdůraznění jejich významu mohou být značky nacházející se při pravém okraji pozemní komunikace zopakovány i při levém okraji pozemní komunikace.
15. **Dopravní značka: IZ 8a** – „Zóna s dopravním omezením“ s vyznačenou dopravní značkou B29: Značka označuje oblast (část obce apod.), kde platí výstraha, zákaz, omezení nebo příkaz vyplývající z příslušných vyobrazení značky nebo značek, pokud místní úpravou provozu na pozemních komunikacích uvnitř oblasti není stanoveno jinak. Dopravní omezení týkající se jen určitých vozidel, doby apod. se vyznačuje ve spodní části značek vhodným nápisem nebo symbolem. Značka může být provedena ve čtvercovém formátu.
B29 - Značka zakazuje v úseku platnosti značky stání. Je-li v dolní části značky v červeném kruhu uvedena doba, platí zákaz pouze v uvedenou dobu.
16. Informativní značky zónové nás upozorňují na to, v jaké zóně se právě nacházíme. Platnost zónové dopravní značky je ukončena značkou informující o jejím konci, není-li stanoveno jinak. Nejblíže křižovatky, není-li způsob a uspořádání dovoleného stání vyznačen vodorovnými dopravními značkami nebo není-li platnost informativních značek označujících parkoviště ukončena jiným způsobem.
17. V této věci soud vycházel stejně jako správní orgány ze znění zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31.1.2022 a dospěl rovněž k závěru, že žalobkyně se předmětného přestupku dopustila, ač je přesvědčena o opaku. Soud se plně ztotožnil se závěry žalovaného i Magistrátu, které jsou obsaženy v jejich rozhodnutí (viz shora). Ani soud neshledal žádná pochybení správních orgánů, která by byla způsobila ke zrušení jejich rozhodnutí, jak požadovala žalobkyně.
18. Soud musí v této věci především upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soud (dále jen **NSS**) ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009-83, který mimo jiné uvedl, že „S ohledem na závěry

Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozhodnutích ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005 - 98 a ze dne 7. 1. 2009, čj. 2 Ao 3/2008 - 100, (všechna rozhodnutí soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), lze pro nyní souzenou věc konstatovat, že zákazová dopravní značka č. V 12c „Zákaz zastavení“ je opatřením obecné povahy, jelikož naplňuje jeho materiální znaky. Je tudíž správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti. To znamená, že se na dopravní značku musí nahlížet jako na zákonnou, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost. K tomu ovšem v době spáchání přestupku a dle obsahu správního spisu ani následně nedošlo. Z ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, jehož porušení bylo stěžovateli dáváno za vinu, jednoznačně plyne, že účastník provozu na pozemních komunikacích je povinen se řídit mimo jiné i dopravními značkami.“ V tomto případě se tedy jedná o dopravní značku IZ 8a – „Zóna s dopravním omezením“ na které byla vyznačena dopravní značka B29 – „Zákaz stání“, i zde však bude nutné uplatnit stejné názory jako ve výše uvedeném rozsudku. Zákazová dopravní značka je opatřením obecné povahy, je tudíž správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti a zákonnosti, dokud není prokázán opak. Žalobkyně namítala, že výše uvedená dopravní značka je umístěna tak, že není pro řidiče dobře viditelná z jejího směru jízdy.

19. Přesvědčení žalobkyně, že předmětná dopravní značka „Zóna s dopravním omezením“ na začátku Šafaříkových sadů po odbočení z ulice Anglické nábřeží není v souladu § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb. „Svislé dopravní značky se umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné.“ však není v souladu s příslušnou vyhláškou. Z této vyhlášky totiž nevyplývá, že každá dopravní značka musí být viditelná ze vzdálenosti 50 m, jak uvádí žalobkyně. Stejně tak není třeba, aby řidič, který přijíždí v ranní špičce, při odbočování z ulice Anglické nábřeží vpravo do Šafaříkových sadů skláněl hlavu směrem k palubní desce a vytáčel hlavu doprava tak, aby si značku umístěnou v křižovatce pod negativním úhlem prohlédl, obzvláště v případě, kdy ve vzdálenosti 14 m od oblouku předmětné křižovatky již začínají šikmá parkovací místa, ze kterých ostatní účastníci silničního provozu běžně vycouvávají směrem k předmětné křižovatce, jak uváděla žalobkyně. Jak správně podotkl i žalovaný ve vyjádření k žalobě, vozidla vyjíždějící z parkovacích stání jsou povinna dát přednost projíždějícímu vozidlu, i když soud samozřejmě nepopírá, že v takovém případě je vhodná zvýšená pozornost řidičů obou vozidel. Rovněž na uvedeném místě při odbočování do Šafaříkových sadů je nutno jet přiměřenou, tj. malou rychlostí, s ohledem na tam nepřiliš širokou vozovku, která je pouze jednosměrná. Soud sice chápe, že pro řidiče, kteří nemají velmi podrobnou znalost dopravního značení v centru města Plzně ohledně zóny s dopravním omezením, to není zrovna jednoduchá situace, ale dopravní značky jsou určeny k tomu, aby byly respektovány. S ohledem na směr jízdy žalobkyně se dá předpokládat, že hodlala zaparkovat vozidlo v Šafaříkových sadech, ale jelikož žádné parkovací místo nebylo volné, pokračovala do Pallovy ulice, kde nakonec zaparkovala, ale nikoli na místě vyhrazeném k parkování. Pokud by žalobkyně přímo mířila do Pallovy ulice, nepochybně by z Tyršovy ulice odbočila do ul. Pražská, kde je ale rovněž stejná dopravní značka „zóna s omezením“, z níž se dá odbočit do Pallovy ul., takže výsledek by byl stejný. Stejně tak není na místě argumentace žalobkyně, že v červnu 2017 a červenci 2019 byla dopravní značka umístěna jinak, jelikož v této věci se jedná o stav dne 18.1.2022. Na výsledek správního řízení neměla ani vliv fotodokumentace předmětného místa pořízená žalobkyní a předaná správnímu orgánu I. stupně při ústním jednání dne 15.6.2022, jelikož neprokázala žádné jiné rozhodné skutečnosti než ty, které byly známy správním orgánům.
20. K otázce k posuzování umístění dopravní značky v řízení o samotném přestupku se vyjádřil

NSS ve svém rozsudku ze dne 31.3.2010, č. j. 8 As 68/2009-83 „Na tomto místě odkazuje Nejvyšší správní soud dále na ustanovení § 78 odst. 2 zákona o silniční dopravě, dle kterého se dopravní značky smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném rozhodnutí čj. 2 Ao 3/2008 - 100 konstatoval, že „smysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný či dokonce šikanózní, nýbrž že musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně.“ Pokud by stanovení zákazu zastavení při vjezdu do areálu mateřské školy na ul. Bezručova nesplňovalo podmínky vymezené v uvedeném ustanovení, a tudíž by se jednalo o nezákonně umístěnou dopravní značku, právní řád poskytuje možnost, jak se domoci zjednání nápravy. Děje se tak ovšem ve zcela jiném řízení než je rozhodování o přestupcích, přičemž tato řízení nelze zaměňovat. Jak již bylo uvedeno výše, zákazová dopravní značka je opatřením obecné povahy, o jejímž zrušení není oprávněn rozhodovat správní orgán v řízení o přestupku, krajský soud a není k tomu příslušný ani Nejvyšší správní soud v rozhodování o důvodnosti této kasační stížnosti. Soudní řád správní totiž obsahuje vlastní procesní režim řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, a to postupem dle § 101a - § 101d s. ř. s. V tomto směru tak lze uzavřít, že otázka existence rozhodnutí o umístění dopravní značky není pro posouzení viny a trestu za spáchání dopravního přestupku podstatná. Námitky stěžovatele nesměřovaly proti způsobu zjištění spáchání přestupku nebo vedení či výsledku přestupkového řízení. Informace, které stěžovatel či správní orgán prvního stupně předložili pro podporu svých argumentů o nezákonnosti či zákonnosti dopravní značky, nejsou pro přestupkové řízení významné. Krajský soud tedy nastolenou právní otázku posoudil správně.“

21. Jak vyplývá výše uvedeného rozsudku NSS zdejšímu soudu ani žalovanému nepřísluší rozhodovat o zákonnosti umístění předmětné dopravní značky. Samotná otázka existence rozhodnutí o umístění dopravní značky není pro posouzení viny a trestu ohledně spáchání dopravního přestupku podstatná. I přesto má soud tedy, i s ohledem na podklady obsažené ve správním spise, za to, že předmětná dopravní značka je umístěna řádně a viditelně. Případné další argumenty o nezákonnosti této dopravní značky musí žalobkyně uvést v jiném správním řízení než je správní řízení o samotném přestupku.
22. Nad rámec soud ještě podotýká, že každého řidiče by nepochybně překvapilo, že by bylo v centru města tolik volného místa na parkování, které by nebylo využito ve všední den v dopoledních hodinách – už tato skutečnost měla žalobkyni zarazit. Je sice otázkou, kolik řidičů je dokonale seznámeno s předmětnou dopravní značkou, ale je nepochybné, že žalobkyně ji nerespektovala a s vozidlem parkovala na místě, které nebylo k parkování vyhrazeno, proto byla provozovateli vozidla, tj. žalobkyni, udělena pokuta byť pouze ve výši 400,-Kč a nakonec ve správním řízení 1.500,-Kč, tj. na spodní hranici sazby.
23. Na závěr zdejší soud konstatuje, že žalobní námitka žalobkyně není důvodná. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaný, stejně jako předtím správní orgán I. stupně, se ve svém rozhodnutí dostatečně zabýval zjištěným skutkovým stavem, přičemž konstatoval, že ten byl zjištěn bez jakýchkoliv pochybností a bylo tak prokázáno protiprávní jednání žalobkyně, která je přesvědčena o opaku. Žalovaný zhodnotil procesní postup správního orgánu I. stupně a neshledal žádné pochybení ani porušení procesních práv žalobkyně. Soud souhlasí se žalovaným, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zákonné i plně přezkoumatelné a žalovaný se při svém rozhodování zabýval všemi odvolacími námitkami, řádně přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí, jakož i celé správní řízení, tudíž postupoval v souladu se

zákonem. NSS setrvává na závěru, že správní řízení před správními orgány tvoří jeden celek, a jako na jeden celek na ně má být pohlíženo při soudním přezkumu. Soud vzhledem k výše uvedenému shledal správní řízení i obě rozhodnutí z nich plynoucí jako souladné s právními předpisy a základními zásadami správního práva, naplňujícími veškerá očekávání na procesní postup správních orgánů i kvalitu jejich rozhodnutí a ani neshledal, že by byla porušena práva žalobkyně.

24. Stejně tak žalobkyní namítaná skutečnost, že v rozhodnutí žalovaný nesprávně uvedl, že odbočovala vlevo, ačkoli odbočovala z ulice Anglické nábřeží vpravo do ulice Šafaříkovy sady, je sice vadou, ale nikoli takovou, která by byla způsobilá k tomu, aby došlo ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Z obsahu rozhodnutí na straně 4 totiž vyplývá, že se ve druhém odstavci jedná o zřejmou chybu v psaní, jelikož je uvedeno, že „Odvolatelka odbočovala z hlavní pozemní komunikace vlevo, nemusela tedy dávat přednost protijedoucím vozidlům,...“, z čehož je zřejmé, že pokud by skutečně odbočovala vlevo z hlavní ulice, tj. Anglické nábřeží, do ulice Šafaříkovy sady, musela by dávat přednost protijedoucím vozidlům. Nad rámec se podotýká, že v odstavci prvním na téže straně je uváděn řidič odbočující na téže křižovatce vpravo (věta druhá).
25. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (**výrok I.**), když uplatněnou žalobní námitku neshledal důvodnou.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II.**)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

Plzeň 1. června 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně